

Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ MÍSTOPŘEDSEDY SOUDNÍHO DVORA

8. dubna 2014*

„Řízení o předběžných opatřeních — Kasační opravný prostředek — Návrh na odklad vykonatelnosti — Sedmý rámcový program pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007–2013) — Smlouvy týkající se projektů Oasis a Perform — Pozastavení plateb — Nesrovnalosti zjištěné v rámci auditů týkajících se jiných projektů — Uložení Evropské komisi, aby provedla platby — Zjevná insolvence příjemce — Fumus boni iuris — Vážná a nenapravitelná újma — Naléhavost — Vážení zájmů“

Ve věci C-78/14 P-R,

jejímž předmětem je návrh na odklad vykonatelnosti podle článku 278 SFEU, podaný dne 17. února 2014,

Evropská komise, zastoupená D. Triantafyllouem a B. Conte, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

navrhovatelka,

další účastnice řízení:

ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias, se sídlem v Aténách (Řecko), zastoupená V. Christianosem, dikigoros,

odpůrkyně,

MÍSTOPŘEDSEDA SOUDNÍHO DVORA,

po vyslechnutí prvního generálního advokáta P. Cruze Villalóna,

vydává toto

Usnesení

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem podaným kanceláři Soudního dvora dne 13. února 2014 se Evropská komise domáhala toho, aby Soudní dvůr zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ANKO v. Komise (T-117/12, EU:T:2013:643, dále jen „napadený rozsudek“).

* Jednací jazyk: řečtina.

- 2 Návrhem došlým kanceláři Soudního dvora dne 17. února 2014 se Komise domáhala toho, aby Soudní dvůr odložil vykonatelnost napadeného rozsudku až do vynesení rozsudku o kasačním opravném prostředku. Dopisem došlým kanceláři Soudního dvora dne 18. února 2014 Komise rovněž navrhla, aby bylo dočasně vyhověno tomuto návrhu ještě před tím, než další účastnice řízení předloží své vyjádření, až do vydání usnesení, kterým bude ukončeno řízení o předběžném opatření.
- 3 Usnesením ze dne 21. února 2014 místopředseda Soudního dvora na základě čl. 160 odst. 7 jednacího řádu Soudního dvora rozhodl o odložení vykonatelnosti napadeného rozsudku až do vydání usnesení, kterým bude ukončeno řízení o předběžném opatření ještě před tím, než další účastnice řízení předloží své vyjádření. Další účastnice společnost ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (dále jen „ANKO“) předložila písemná vyjádření k návrhu na předběžné opatření dne 4. března 2014.

Skutečnosti předcházející sporu a napadený rozsudek

- 4 ANKO je společnost založená podle řeckého práva, jejímž předmětem činnosti je uvádění na trh kovodělných výrobků, jakož i elektronických výrobků, zařízení a přístrojů a výrobků, zařízení a přístrojů pro telekomunikace a jejich výroba a od roku 2006 se účastnila několika projektů financovaných Evropským společenstvím nebo Evropskou unií.
- 5 Z bodu 2 napadeného rozsudku vyplývá, že v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1906/2006 ze dne 18. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro účast podniků, výzkumných středisek a vysokých škol na akcích v rámci sedmého rámcového programu Evropského společenství a pro šíření výsledků výzkumu (2007–2013) (Úř. věst. L 391, s. 1), v rámci definovaném rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1982/2006/ES ze dne 18. prosince 2006 o sedmém rámcovém programu Evropského společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007–2013) (Úř. věst. L 412, s. 1), a zejména specifickým programem „Spolupráce“, Komise jednající na účet Společenství uzavřela dne 19. prosince 2007 se společností Siemens SA dohodu o dotaci č. 215754 pro financování projektu nazvaného „Otevřená architektura pro dostupné služby, integraci a normalizaci“ (dále jen „projekt Oasis“) a dne 21. ledna 2008 se společností FIMI Srl dohodu o dotaci č. 215952 pro financování projektu nazvaného „Multiparametrický komplexní systém k hodnocení a účinnému a průběžnému sledování motorické kapacity v případech Parkinsonovy nemoci a dalších neurodegenerativních nemocí“ (dále jen „projekt Perform“), přičemž výše uvedené společnosti byly koordinátory dvou odlišných konsorcií, jejichž součástí byla společnost ANKO.
- 6 Z bodu 3 napadeného rozsudku vyplývá, že se všeobecné podmínky společné pro dohodu o dotaci č. 215754 na financování projektu Oasis a dohodu o dotaci č. 215952 na financování projektu Perform (dále jen společně „dohody o dotaci“) nacházejí v příloze II uvedených dohod (dále jen „příloha II“). Tribunál v bodě 46 napadeného rozsudku rovněž uvedl, že na základě bodu II.5 odst. 3 písm. d) přílohy II může Komise po obdržení zpráv uvedených v bodě II.4 uvedené přílohy kdykoli pozastavit platby celé částky nebo její části určené dotyčnému příjemci:
  - jestliže provedené práce nejsou v souladu s ustanoveními dohody o dotaci;
  - jestliže příjemce musí vrátit státu, jehož je státním příslušníkem, bezdůvodně obdrženou částku z důvodu státní podpory;
  - v případě porušení ustanovení dohody o dotaci nebo podezření či presumpce porušení jejich ustanovení zejména po kontrolách a auditech stanovených v bodech II.22 a II.23 přílohy II;
  - v případě podezření, že došlo k nesrovnalosti při plnění předmětné dohody o dotaci ze strany jednoho nebo více příjemců, a

- v případě podezření či zjištění nesrovnalosti ze strany jednoho nebo více příjemců při plnění jiné dohody o dotaci financované z obecného rozpočtu Unie nebo rozpočtů spravovaných Uníí. V podobném případě jsou platby pozastaveny, když nesrovnalost vykazuje vážný a systematický charakter, jenž může ovlivnit plnění předmětné dohody o dotaci.
- 7 Vzhledem k tomu, že Komise v podstatě usoudila, že existovaly pádné důvody pro podezření z případného porušení dohod o dotaci a konkrétně bodu II.5 odst. 3 písm. d) přílohy II z důvodu existence nesrovnalostí, jichž se dopustila společnost ANKO, ve dvou dopisech ze dne 9. srpna 2011 pozastavila v rámci preventivního opatření platby této společnosti stanovené týmiž dohodami.
- 8 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu na základě článku 272 SFEU a rozhodčích doložek obsažených v dotčených dohodách o dotaci společnost ANKO navrhla, aby Tribunál:
- určil, že pozastavení plateb souvisejících s projekty Oasis a Perform, jež nařídila Komise, představuje porušení jejich smluvních povinností;
  - „nařídil“ Komisi, aby jí uhradila částku 637 117,17 eura za projekt Perform, navýšenou o úroky stanovené v bodě II.5 odst. 5 přílohy II od okamžiku doručení této žaloby;
  - „nařídil“ Komisi, aby určila, že společnost ANKO není povinna vrátit tomuto orgánu částku 56 390 eur, která jí byla uhrazena za projekt Oasis, a
  - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 9 V bodě 79 napadeného rozsudku Tribunál vyhověl žalobnímu důvodu uplatněnému společností ANKO na podporu svého prvního bodu návrhového žádání, podle něhož Komise pozastavila platby související s projekty Oasis a Perform bez právního základu a v rozporu s dohodami o dotaci týkajícími se těchto projektů. V bodě 93 uvedeného rozsudku vyhověl Tribunál též druhému bodu návrhového žádání „v části, v níž se dotyčná společnost domáhá, aby Komise přistoupila k uhrazení částek, jejichž platba byla pozastavena, pro projekt Perform, aniž by tato platba předjímala způsobilost výdajů vykázaných [ANKO]“. V bodě 98 napadeného rozsudku naproti tomu zamítl třetí bod návrhového žádání.
- 10 Body 1 a 2 výroku napadeného rozsudku zní takto:
- „1) [...] [K]omisi se ukládá zaplatit ANKO [...] částky, jejichž platba byla pozastavena na základě bodu II. 5 odst. 3 písm. d) [přílohy II], aniž toto zaplacení předjímá způsobilost výdajů vykázaných ANKO [...] a provádění závěrů závěrečné zprávy o auditu 11-INFS-0035 Komisí. Výše částek, které mají být zaplaceny, se musí pohybovat v mezích zůstatku finančního příspěvku dostupného v okamžiku pozastavení plateb a uvedené částky musí být navýšeny o úroky z prodlení, které pro každé období počínají běžet od uplynutí lhůty k zaplacení v délce 105 dnů od přijetí příslušných zpráv Komisí. Na úroky se použije sazba navýšení platná první den měsíce, v němž došlo ke zpoždění platby, jak je zveřejněna v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.“

Návrhová žádání účastníků řízení

- 11 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
- odložil vykonatelnost napadeného rozsudku a
  - uložil společnosti ANKO náhradu nákladů řízení.

12 Společnost ANKO navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zamítl návrh na odklad vykonatelnosti a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

K návrhu na předběžné opatření

- 13 Je třeba připomenout, že podle čl. 60 prvního pododstavce statutu Soudního dvora nemá kasační opravný prostředek proti rozsudku Tribunálu v zásadě odkladný účinek. Má-li však Soudní dvůr za to, že to okolnosti vyžadují, může podle článku 278 SFEU nařídit odklad vykonatelnosti napadeného rozsudku (usnesení předsedy Soudního dvora, *Front national a Martinez v. Parlament*, C-486/01 P-R a C-488/01 P-R, EU:C:2002:116, bod 71).
- 14 Článek 160 odst. 3 jednacího řádu stanoví, že návrhy na předběžné opatření musí označit „předmět sporu, okolnosti, které dokládají naléhavost, jakož i skutkové i právní důvody, které *prima facie* odůvodňují nařízení navrhovaného předběžného opatření“. Soudce rozhodující o návrhu na předběžné opatření tudíž může rozhodnout o odkladu vykonatelnosti aktu nebo o jiném předběžném opatření, pokud bylo prokázáno, že jejich nařízení je *prima facie* odůvodněno skutkově i právně (*fumus boni iuris*) a je naléhavé v tom smyslu, že k zabránění vážné a nenapravitelné újmy na zájmech navrhovatele je nezbytné, aby byly nařízeny a nabýly účinnosti před rozhodnutím v hlavní věci. Tyto podmínky jsou kumulativní, takže návrhy na předběžná opatření musí být zamítnuty, pokud jedna z těchto podmínek není splněna. Soudce rozhodující o návrhu na předběžné opatření rovněž případně přistoupí ke zvážení existujících zájmů (usnesení předsedy Soudního dvora *Technische Glaswerke Ilmenau v. Komise*, C-404/04 P-R, EU:C:2005:267, body 10 a 11 a citovaná judikatura).
- 15 Pokud jde o podmínku týkající se existence *fumus boni iuris*, je třeba připomenout, že je splněna, když ve fázi řízení o předběžném opatření existuje zásadní právní problém, jehož řešení není zjevné, takže kasační opravný prostředek není *prima facie* neopodstatněný (v tomto smyslu viz usnesení předsedy Soudního dvora *Publishers Association v. Komise*, 56/89 R, EU:C:1989:238, bod 31, jakož i *Komise v. Artogodan a další*, C-39/03 P-R, EU:C:2003:269, bod 40). Vzhledem k tomu, že účelem řízení o předběžném opatření je zaručit plnou účinnost budoucího konečného rozhodnutí, aby se zabránilo mezere v právní ochraně zajišťované Soudním dvorem, soudce rozhodující o návrhu na předběžné opatření se totiž musí omezit na to, že „*prima facie*“ posoudí opodstatněnost důvodů vznesených v rámci sporu ve věci samé, aby zjistil, zda existuje dostatečně vysoká pravděpodobnost úspěchu žaloby [usnesení místopředsedy Soudního dvora *Komise v. Německo*, C-426/13 P(R), EU:C:2013:848, bod 41].
- 16 V projednávané věci Komise vznáší jediný důvod kasačního opravného prostředku, jenž se dělí na pět částí, které v podstatě vycházejí z porušení smluvních ustanovení použitelných na dohody o dotaci, zejména bodu II.5 odst. 3 písm. d) přílohy II. Konkrétně první část tohoto důvodu vychází z toho, že Tribunál nesprávně vyložil toto smluvní ustanovení a jeho použití k posouzení povahy „vážného a systematického“ charakteru dotyčných nesrovnalostí jako důvodu pro pozastavení plateb stanovených dohodami o dotaci, druhá část vychází z nesprávného posouzení existence nebezpečí opakování uvedených nesrovnalostí, třetí část vychází z nesprávnosti odpočtů učiněných Tribunálem na základě některých *ad hoc* oprav a vrácení částek ze strany společnosti ANKO, čtvrtá část vychází z toho, že Tribunál nesprávně vyložil přílohu II pokud jde o možnost příjemců dotace použít metodu k výpočtu výdajů zakládající se na průměrných výdajích a použití této možnosti spíše na fiktivní než na skutečné výdaje, jakož i zkresení důkazů v tomto ohledu, a konečně pátá část vychází z toho, že Tribunál zaměnil podmínky pozastavení plateb s podmínkami způsobilosti vykázaných výdajů.
- 17 V tomto ohledu je třeba podotknout, že tyto jednotlivé části jediného důvodu kasačního opravného prostředku vznáší komplexní otázky, jejichž řešení se ihned nenabízí. Přezkoumání sporu, jenž je předmětem kasačního opravného prostředku podaného Komisí, Tribunálem si totiž vyžádalo, aby

Tribunál posoudil všechny okolnosti sestávající z právních otázek, jakož i z právních kvalifikací, posouzení a zjištění skutečností, jelikož všechny tyto otázky spolu úzce souvisejí. V důsledku toho posouzení přípustnosti a opodstatněnosti důvodů vznesených v rámci kasačního opravného prostředku vyžaduje podrobné přezkoumání, takže na uvedený kasační opravný prostředek je třeba ve fázi tohoto řízení o předběžném opatření nahlížet tak, že existují určité vyhlídky na úspěch ve věci samé.

- 18 Konkrétně je třeba uvést, že Komise ve čtvrté části důvodu na podporu svého kasačního opravného prostředku tvrdí, že Tribunál tím, že připustil platnost některých personálních výdajů vykázaných společnostmi ANKO odkazem na smluvní ustanovení a konkrétně na bod II.14 odst. 1 druhý pododstavec přílohy II, jenž za určitých podmínek opravňuje zohlednění průměrných personálních výdajů poskytovatele, porušil v bodech 71 až 75 napadeného rozsudku působnost těchto smluvních ustanovení, jelikož tato ustanovení umožňují využití metody výpočtu založené na průměrných nákladech pouze v rozsahu, kdy se výpočet tohoto průměru provede na základě skutečných, a nikoli fiktivních personálních nákladů. Použití „průměru“ při uplatnění dotčených ustanovení nemůže tyto fiktivní náklady potvrdit, jelikož tento průměr musí být stanoven na základě skutečných nákladů. V každém případě společnost ANKO před Tribunálem ve skutečnosti předložila důkazy, které nevycházely z „průměrných“ nákladů, ale z konkrétních a individualizovaných nákladů. V důsledku toho je napadený rozsudek na straně jedné stížen nesprávným právním posouzením při výkladu dotčených smluvních ustanovení a na straně druhé je stížen tím, že Tribunál zkreslil důkazy předložené společností ANKO.
- 19 Společnost ANKO zpochybňuje skutečnost, že argumenty vznesené Komisí v rámci čtvrté části důvodu uplatněného na podporu jejího kasačního opravného prostředku značí o existenci *fumus boni iuris*. Podle jejího názoru je tato argumentace zjevně nepodložená, pokud jde o tvrzené zkreslení důkazů, a ve zbývající části je nepřípustná, jelikož se Komise ve skutečnosti snažila zpochybnit skutková posouzení Tribunálu.
- 20 Je třeba konstatovat, že přezkum této čtvrté části důvodu uplatněného Komisí na podporu jejího kasačního opravného prostředku zdůrazňuje významný rozpor mezi ní samotnou a Tribunálem ohledně metody výpočtu dotčených nákladů společností ANKO, a tudíž jejich kvalifikaci z hlediska ustanovení dohod o dotaci a může vyžadovat podrobnou analýzu jak smluvních ustanovení, na jejichž základě Tribunál potvrdil způsob výpočtu použitý společností ANKO, tak důkazů, které v této situaci zmíněná společnost předložila Tribunálu a které tento údajně zkreslil. Vzhledem k technickému charakteru výše uvedeného rozporu je třeba konstatovat, že důvod kasačního opravného prostředku v této části skutečně vznáší ve fázi řízení o předběžném opatření důležité právní otázky, jejichž řešení se ihned nenabízí, zejména pokud jde o údajné zkreslení předložených důkazů, takže kasační opravný prostředek není *prima facie* neopodstatněný ve smyslu judikatury citované v bodě 15 tohoto usnesení.
- 21 Kromě toho v případě, že by čtvrtá část tohoto důvodu byla v rozsudku, který bude vydán ve věci samé, posouzena jako opodstatněná, mohla by zpochybnit závěr, k němuž Tribunál dospěl v bodech 78 a 79 napadeného rozsudku, podle něhož podmínky požadované pro použití bodu II.5 odst. 3 písm. d) přílohy II nebyly splněny, a Komise tudíž porušila dohody o dotaci tím, že na tomto základě přistoupila k pozastavení plateb, stejně jako závěr, k němuž Tribunál dospěl v bodech 88 a 93 napadeného rozsudku na základě uvedených bodů 78 a 79, podle něhož částky, jejichž platba byla Komisí pozastavena, měly být společnosti ANKO zaplacený spolu s úroky z prodlení. *Fumus boni iuris*, jenž byl shledán ve vztahu ke čtvrté části důvodu kasačního opravného prostředku, je tudíž v projednávané věci relevantní pro účely přiznání odkladu vykonatelnosti požadovaného Komisí.
- 22 Vzhledem ke všemu výše uvedenému je třeba dospět k závěru, že podmínka týkající se *fumus boni iuris* je v projednávané věci splněna.
- 23 Pokud jde o podmínku týkající se naléhavosti, účastník řízení, jenž navrhuje přijetí předběžných opatření, musí prokázat, že nemůže počkat na výsledek řízení ve věci samé, aniž by utrpěl vážnou a nenapravitelnou újmu [v tomto smyslu viz usnesení předsedy Soudního dvora Matra v. Komise,

C-225/91 R, EU:C:1991:460, bod 19, jakož i SCK a FNK v. Komise, C-268/96 P(R), EU:C:1996:381 bod 30]. Pro důkaz vážné a nenapravitelné újmy není nezbytné, aby byl vznik újmy doložen s absolutní jistotou, ale postačuje, aby byla s dostatečným stupněm pravděpodobnosti předvídatelná [usnesení místopředsedy Soudního dvora EMA v. InterMune UK a další, C-390/13 P(R), EU:C:2013:795, bod 38 a citovaná judikatura].

- 24 Komise v tomto ohledu vychází z finanční újmy, kterou by utrpěla v případě výkonu napadeného rozsudku. K prokázání nenapravitelnosti této újmy vychází ze skutečnosti, že tento rozsudek je vykonatelný v souladu s článkem 280 SFEU, jakož i ze skutečnosti, že uvedený rozsudek jí ukládá povinnost zaplatit společnosti ANKO „částky, jejichž platba byla pozastavena na základě bodu II.5 odst. 3 písm. d) [přílohy II]“ navýšené o úroky z prodlení. Tvrdí, že tudíž nese riziko, že na ni budou kdykoli uvalena opatření k nucenému výkonu rozhodnutí. Komise kromě toho tvrdí, že zejména podle informací, které jí sdělila sama společnost ANKO, se tato společnost nachází „na pokraji úpadku“ a v Řecku probíhají ve vztahu k ní úpadková řízení, z nichž vyplývá, že nemá aktiva k uspokojení svých věřitelů.
- 25 Společnost ANKO tyto argumenty zpochybňuje. Tvrzení Komise ohledně její finanční situace jsou „zcela nepodložená“ a zakládají se na neplatných, nepřesných a irelevantních důkazech. Společnost ANKO předkládá další důkazy na podporu své teze, podle níž je zcela solventní a běžně provádí své obchodní činnosti. Kromě toho článek 1 protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie, který je připojen ke Smlouvám o EU, FEU a ESAE, vylučuje riziko nuceného výkonu rozhodnutí vůči Komisi k majetku a pohledávkám Unie bez zmocnění Soudního dvora.
- 26 Z judikatury Soudního dvora v tomto ohledu vyplývá, že pokud má uvedená újma finanční povahu, navrhovaná předběžná opatření jsou v zásadě odůvodněna, pokud se ukáže, že v případě neexistence těchto opatření by se navrhovatel nacházel v situaci, která by ohrozila jeho finanční životaschopnost před přijetím rozhodnutí, kterým se ukončí řízení ve věci samé, nebo že by se významně změnila jeho podíly na trhu [v tomto smyslu viz usnesení předsedy Soudního dvora Camar v. Komise a Rada, C-43/98 P(R), EU:C:1998:166, bod 36, jakož i usnesení místopředsedy Soudního dvora EDF v. Komise, C-551/12 P(R), EU:C:2013:157, bod 54]. Finanční újma, které se v projednávané věci dovolává Komise, přitom neodpovídá žádnému z těchto dvou případů.
- 27 Je nicméně třeba konstatovat, že finanční újma, kterou by Komise utrpěla v případě výkonu napadeného rozsudku, ač je odlišná od újmy popsané v usneseních uvedených v předcházejícím bodě, by nebyla o nic méně nenapravitelná s přihlédnutím ke zvláštním okolnostem projednávané věci, za předpokladu, že se společnost ANKO skutečně nachází ve finanční situaci blízké úpadku. V tomto případě by totiž výplata částek uvedených ve výroku napadeného rozsudku společnosti ANKO mohla vést k nezvratné ztrátě těchto částek z unijního rozpočtu.
- 28 Nehledě na protiargumenty společnosti ANKO k této otázce přitom důkazy předložené Komisí ohledně finanční situace této společnosti podírají její tezi. V tomto ohledu Komise uvádí, aniž jí v tomto společnost ANKO odporuje, že na návrh této společnosti bylo zahájeno smířčí řízení s jejími věřiteli a že v rámci tohoto řízení Protodikeio Athinon (soud prvního stupně v Aténách) rozhodl, že finanční situace společnosti ANKO je natolik tíživá, že její majetek nedostačuje k pokrytí nákladů řízení souvisejícího s prohlášením úpadku.
- 29 Komise odkazuje, aniž jí v tomto bodě společnost ANKO protirečí na řecké insolvenční právní předpisy, a konkrétně na čl. 6 odst. 2 zákona 3588/2007, podle kterého insolvenční soudce zamítne návrh, který mu byl předložen, pokud se prokáže, že ačkoli jsou podmínky pro vyhlášení úpadku splněny, majetek dlužníka nepostačuje k pokrytí nákladů řízení. V případě zamítnutí návrhu z tohoto důvodu nařídí insolvenční soudce zápis jména nebo obchodní firmy dlužníka, dle konkrétní situace, do obecného obchodního rejstříku, jakož i do insolvenčního rejstříku pro účely úředního zveřejnění finanční situace dlužníka, přičemž k výmazu tohoto zápisu se přistoupí po uplynutí tříleté lhůty. Osvědčení vydané dne 20. ledna 2014 kanceláří Protodikeio Athinon, přiložené v návrhu na odklad

vykonatelnosti, dosvědčuje, že ač řízení zahájené na návrh společnosti ANKO nedospělo k úspěšnému závěru a nebyl prohlášen její úpadek, zmínka týkající se této společnosti byla přesto zapsána do obecného obchodního rejstříku, jakož i do insolvenčního rejstříku na základě čl. 6 odst. 2 a čl. 8 odst. 3 zákona 3588/2007.

- 30 Z tohoto osvědčení, platného do 20. ledna 2017 ve spojení s čl. 6 odst. 2 zákona 3588/2007 tedy jednoznačně vyplývá, že se společnost ANKO nachází ve finanční situaci zjevně blízké úpadku, jelikož insolvenční soudce měl za to, že její majetek nepostačuje ani k pokrytí nákladů řízení, a že v důsledku toho argument této společnosti, podle něhož osvědčení vystavené kanceláří Protodikeio Athinon pouze potvrzuje, že nebyl prohlášen její úpadek, nemůže uspět. Z tohoto osvědčení navíc vyplývá, že zápis společnosti ANKO do předmětných rejstříků stále platí.
- 31 Kromě toho důkazy poskytnuté společností ANKO, které dokládají její bezdlužnost v oblasti sociálního zabezpečení a v daňové oblasti a to, že nadále uzavírá určité obchodní dohody, nestačí k tomu, aby vyvrátily závěr, který vyplývá z osvědčení kanceláře Protodikeio Athinon předloženého Komisí.
- 32 Pokud jde o argument společnosti ANKO, jenž vychází z neexistence okamžitého rizika nuceného výkonu rozhodnutí, s přihlédnutím ke znění článku 1 protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie, existence napadeného rozsudku však postačuje k prokázání, že Komise nemůže počkat na výsledek řízení o žalobě ve věci samé, aniž by utrpěla nenapravitelnou újmu, a že vznik dovolávané újmy je předvídatelný s dostatečným stupněm pravděpodobnosti ve smyslu judikatury citované v bodě 23 tohoto usnesení. Stejně jako přijetí právně závazných opatření členským státem postačuje k tomu, aby se riziko újmy, která může vyplynout z vymáhání státní podpory, stalo předvídatelným s dostatečným stupněm pravděpodobnosti ke splnění podmínky týkající se naléhavosti [v tomto smyslu viz usnesení místopředsedy Soudního dvora Francie v. Komise, C-574/13 P(R), EU:C:2014:36, body 22 až 26], vykonatelnost napadeného rozsudku má totiž stejný důsledek v rámci tohoto řízení.
- 33 Pokud jde o vážnost újmy dovolávané Komisí, z návrhu na předběžné opatření jako celku, a zejména z jeho bodů 5 a 6 vyplývá, že tato újma spočívá v tom, že tento orgán musí uhradit společnosti ANKO v souladu s bodem 1 výroku napadeného rozsudku „částky, jejichž platba byla pozastavena na základě bodu II. 5 odst. 3 písm. d) [přílohy II]“, navýšené o úroky z prodlení. Ačkoli bod 1 tohoto výroku neuvádí přesnou částku, kterou Komise musí společnosti ANKO uhradit, Tribunál v podstatě vyhověl druhému bodu návrhových žádání předložených touto společností směřujícím k platbě částky 637 117,17 eura, navýšené o úroky z prodlení, jak uvádí Komise ve svém návrhu na předběžné opatření.
- 34 Je třeba mít za to, že na skutečnost, že Komise, a tudíž i veřejné finance Unie utrpí finanční ztrátu tohoto řádu, ve výši objektivně nikoli nezanedbatelné, musí být nahlíženo tak, že představuje vážnou újmu pro účely tohoto řízení o předběžném opatření.
- 35 V důsledku toho je třeba konstatovat, že podmínka týkající se naléhavosti je rovněž splněna.
- 36 Konečně, pokud jde o zvážení střetávajících se zájmů, společnost ANKO tvrdí, že jí Komise způsobila nenapravitelnou újmu tím, že ji připravila o cenné peněžní prostředky v období, jež bylo zásadní pro její životaschopnost, ačkoli již několik let úspěšně realizuje projekty pro tento orgán. Rovněž zdůrazňuje, že výše dlužné částky je zanedbatelná ve vztahu k příslušnému rozpočtu Komise, ale vykazuje mnohem vyšší důležitost pro její podnik. Částka 637 117,17 eura totiž představuje pouze 0,007 % rozpočtu vyhrazeného Komisí pouze pro projekty technologického rozvoje uskutečněné v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace, jenž v letech 2007 až 2013 činil 9,05 miliardy eur. Naproti tomu tato částka představuje 0,953 % obrátu společnosti ANKO v letech 2007–2012, jenž činil 66 835 051,14 eura.

- 37 V tomto ohledu skutečnost, že by společnost ANKO byla připravena o možnost dosáhnout okamžitého výkonu napadeného rozsudku, a tedy získat bez prodlení dotčené částky, nemůže konečnou platností upřít této společnosti, ani případně jejím věřitelům, práva v případě, že by kasační opravný prostředek byl následně zamítnut. Kromě toho z výroku napadeného rozsudku vyplývá, že z jistiny jsou dlužny rovněž úroky z prodlení, takže platba těchto úroků se považuje za případnou náhradu újmy související s prodlením při výkonu tohoto rozsudku.
- 38 Jak bylo naproti tomu konstatováno v bodě 27 tohoto usnesení, okamžitý výkon napadeného rozsudku před tím, než bude vydán rozsudek, jímž bude skončeno řízení o kasačním opravném prostředku, by mohl vést k nenapravitelné újmě pro finanční zájmy Unie bráněné Komisí. Navrhovaný odklad vykonatelnosti je tedy nezbytný k zajištění užitečného účinku tohoto posledně uvedeného rozsudku, pokud by zrušil napadený rozsudek.
- 39 Tento závěr není vyvrácen argumentací uplatněnou společností ANKO, která se zakládá na srovnání jejích zdrojů a zdrojů, jimiž disponuje Komise v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace. S přihlédnutím k neexistenci rizika, že by společnost ANKO byla s konečnou platností připravena o částky dotčené v projednávané věci, což posledně uvedená nepochybně, kdežto Komise nese nikoli zanedbatelné riziko s přihlédnutím k finanční situaci této společnosti, že kdyby Soudní dvůr napadený rozsudek zrušil, nebude nakonec moci získat tytéž částky zpět, tato argumentace společnosti ANKO není s to vychýlit vážení zájmů v její prospěch.
- 40 Konečně v rozsahu, v němž společnost ANKO tvrdí, že nese riziko, že utrpí nenapravitelnou újmu v případě, že nedojde k okamžitému výkonu napadeného rozsudku, jelikož bude připravena o cenné peněžní prostředky v období zásadním pro její životaschopnost, z přezkumu podmínky týkající se naléhavosti, jenž byl učiněn v bodech 23 až 35 tohoto usnesení, sice vyplývá, že společnost ANKO je v situaci blízké úpadku, takže toto tvrzení je do jisté míry věrohodné. Nelze z něj však vyvodit, že zájem společnosti ANKO na okamžitém výkonu napadeného rozsudku, který by jí měl umožnit získat částku představující podle jejích tvrzení pouze cca 1 % jejího obrátu realizovaného v dotčeném období, by měl převážet nad zájmem souvisejícím s ochranou financí Unie bráněným Komisí. Právě z důvodu tíživé finanční situace společnosti ANKO, která byla konstatována v tomto usnesení, musí totiž převážet zájem Unie na tom, aby veřejné finanční prostředky nebyly vyplaceny společnosti, která vykazuje značné riziko, že je nebude schopna vrátit spolu s úroky z prodlení v případě, že by jí to uložil rozsudek, kterým bude ukončeno řízení o kasačním opravném prostředku, či případný následný rozsudek Tribunálu.
- 41 Za těchto podmínek je v zájmu řádného výkonu spravedlnosti třeba odložit vykonatelnost napadeného rozsudku až do vyhlášení rozsudku, kterým bude ukončeno řízení o kasačním opravném prostředku.

Z těchto důvodů místopředseda Soudního dvora rozhodl takto:

- 1) **Vykonatelnost rozsudku Tribunálu Evropské unie ANKO v. Komise (T-117/12) se odkládá až do vyhlášení rozsudku, kterým bude ukončeno řízení o kasačním opravném prostředku ve věci C-78/14 P.**
- 2) **O nákladech řízení bude rozhodnuto později.**

Podpisy.